

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. września 2019 r.

Egz. nr

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 8/I/19

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 poz. 646 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko G. przedstawione we wniosku z dnia 12 sierpnia 2019 r. (data wpływu do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 16 sierpnia 2019 r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.) Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uznaje, iż **stanowisko Wnioskodawcy w zakresie wskazania momentu uwzględnienia w kalkulacji opłaty zapasowej stosownie do art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach nabycia przez Wnioskodawcę oleju napędowego jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

Wnioskiem z dnia 12 sierpnia 2019 r. (data wpływu do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 16 sierpnia 2019 r.) G. - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.).

W dniu 13 sierpnia 2019 r. Wnioskodawca uiścił kwotę 80 zł tytułem „Opłata za wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej dotyczącej opłaty zapasowej”.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny:

Przedsiębiorca będący producentem i handlowcem w myśl art. 2 pkt 18 i pkt 19 ustawy o zapasach, zamierza nabyć paliwo - olej napędowy o kodzie CN 2710 19 43, stanowiące własność innego podmiotu „O”. Przedsiębiorca „O” jest handlowcem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 13 ust 1 ustawy o zapasach. Nabyte paliwo jest przedmiotem zastawu rejestrowego ustanowionego na rzecz Banku „I” jako zabezpieczenie kredytu udzielonego podmiotowi „O”. Przedmiotowe paliwo zostało zaoferowane do zakupu Wnioskodawcy przez Bank „I” i zgodnie z informacjami udzielonymi przez Bank „I” pochodzi z kraju niebędącego częścią obszaru celnego Unii Europejskiej i jest obecnie magazynowane w składzie celnym na terytorium Polski i objęte jest procedurą składowania celnego - jedną ze specjalnych procedur celnych zgodnie z art. 240 w zw. z art. 210 lit. b Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z dnia 10.10.2013 r. ze zm. – dalej zwany UKC). Zgodnie z art. 5 pkt 24 UKC magazynowane w składzie paliwo jest towarem posiadającym nieunijny status celny.

Wnioskodawca wskazuje, iż przedmiotowe paliwo o kodzie CN 2710 19 43 jest produktem naftowym w myśl art. 2 pkt 2 lit. I ustawy o zapasach oraz § 2 pkt 10, § 3 oraz § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 16 grudnia 2014 r. (Dz. U. 2014, poz. 1806) oraz jest uwzględniane podczas ustalania wymaganej ilości zapasów interwencyjnych oraz wyliczania opłaty zapasowej.

W związku z opisanym powyżej zaistniałym stanem faktycznym Wnioskodawca wskazał następujące zagadnienie prawne będące przedmiotem wniosku:

W tak zakreślonym opisie zaistniałego stanu faktycznego Przedsiębiorca wnosi o udzielenie pisemnej interpretacji na następujące zapytanie (oznaczone we wniosku nr 1):

- W którym momencie nabyty przez GL w ramach opisanej transakcji olej napędowy powinien być uwzględniony w kalkulacji opłaty zapasowej stosownie do art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach?

Stanowisko Przedsiębiorcy wraz z uzasadnieniem

Zdaniem Wnioskodawcy w przedstawionym stanie faktycznym w zakresie pytania nr 1, obowiązek wpłaty należnej opłaty zapasowej z tytułu nabycia paliwa będącego przedmiotem niniejszej sprawy powstanie z chwilą spełnienia łącznie dwóch warunków tj. z chwilą zamknięcia procedury składowania celnego oraz powstania długu celnego.

Wnioskodawca przedstawiając swoje stanowisko przywołuje treść regulacji ustawy o zapasach, stanowiących o tworzeniu zapasów interwencyjnych ropy naftowej i produktów naftowych, jak również wskazuje na obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej przez producentów i handlowców z tytułu tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych (art. 3 ust. 1-3 oraz ust. 4). W dalszej części swojego stanowiska Wnioskodawca przywołuje definicję przywozu zgodnie z ustawą o zapasach (art. 2 ust. 14) oraz definicję importu określoną w ustawie o zapasach (art. 2 ust. 12) i zgodnie z odesłaniem do definicji zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r., poz. 864 ze zm.). Wnioskodawca tym samym podnosi, iż przyznanie przedsiębiorcy statusu handlowca powinno podlegać ocenie przy każdej indywidualnej transakcji. Aby Wnioskodawca mógł zostać uznany za handlowca w przypadku zakupu oleju napędowego w składzie celnym musi dokonać jego przywozu w myśl ustawy o zapasach. Uwzględniając przytoczone powyżej przepisy Wnioskodawca podkreśla, iż dokonanie w składzie celnym planowanej transakcji zakupu paliwa nie stanowi przywozu w myśl ustawy o zapasach, Wnioskodawca w związku z tym nie będzie posiadał statusu handlowca, a co za tym idzie nie powstanie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej od nabytego oleju napędowego. Obowiązek ten powstanie z chwilą zamknięcia procedury składowania celnego skutkującego powstaniem długu celnego np. w przypadku wprowadzenia nabytego paliwa na obszar celny kraju poprzez objęcie przedmiotowego paliwa procedurą dopuszczenia do obrotu zgodnie z art. 77 ust. 1 UKC. Ponadto Wnioskodawca wskazuje, iż w sytuacji gdy procedura

składowania celnego zostanie zamknięta, ale nie powstanie dług celny np. w przypadku wyprowadzenia towaru poza obszar celny Unii, nie powstanie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej, z uwagi na fakt, iż Wnioskodawca w żadnym momencie nie będzie posiadał statusu handlowca w ramach opisanej transakcji. Dodatkowo Wnioskodawca powołuje się na stanowisko Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych wyrażone w zbliżonym stanie faktycznym w wydanej interpretacji indywidualnej nr BPI-2/IZ/18.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego - w zakresie pytania oznaczonego we wniosku nr 1 - uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323). organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstatuje definicję

legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Przywóz realizowany jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i rozumiany jest jako import lub nabycie wewnątrzwspólnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Opłata zapasowa obciąża jedynie podmioty, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach, a jej wysokość zależy od zakresu tej działalności.

Poprzez paliwa, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe, określone są w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,

2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,

3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). Z przepisu § 3 tego rozporządzenia wynika, iż podstawę do tworzenia zapasów obowiązkowych stanowią m.in. oleje napędowe oznaczone CN 2710 19 43, natomiast z przepisu § 6 pkt 7 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią oleje napędowe oznaczone m.in. kodem CN 2710 19 43.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstituuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z definicją legalną, określoną w ustawie o zapasach, przywozem jest import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Z kolei importem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 7 lit. b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114, z późn. zm.), jest między innymi przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:

- jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostaną objęte procedurą specjalną: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, a także nie zostaną objęte czasowym składowaniem,

- jeżeli zostało zakończone czasowe składowanie tych wyrobów lub została zamknięta procedura specjalna: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego,

wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, którą wyroby te były objęte i powstał dług celny.

Zatem importu w rozumieniu ustawy o zapasach nie stanowi samo fizyczne przemieszczenie paliwa z terytorium państwa trzeciego do składu celnego znajdującego się na terytorium Polski. Niezbędne jest bowiem dopuszczenie paliwa do obrotu w rozumieniu przepisów celnych. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku akcyzowym wynika, że tak długo jak wyroby akcyzowe będą objęte zawieszającą procedurą celną i nie zostaną dopuszczone do obrotu w rozumieniu przepisów celnych, nie można mówić, iż były one przedmiotem importu.

We wniosku o udzielenie Przedsiębiorcy interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż posiada status producenta i handlowca zgodnie z ustawą o zapasach oraz zamierza nabyć paliwo – olej napędowy o kodzie CN 2710 19 43, który znajduje się w składzie celnym na terytorium RP i jest tam magazynowany w procedurze składowania celnego. W dalszej kolejności składowane paliwo zostanie poddane odprawie celnej i będzie wprowadzone na polski rynek. Zatem najpierw przedmiotowe paliwo jest towarem posiadającym nieunijny status celny zgodnie z regulacjami UKC. Nabywane przez Wnioskodawcę paliwo będzie objęte procedurą składowania celnego, to jest zawieszającą procedurą celną. Tak więc import tego paliwa nastąpi dopiero z chwilą zakończenia tej procedury i poddaniu tego paliwa procedurze dopuszczenia do obrotu. Odnosząc się do przedstawionego stanowiska Wnioskodawcy, Prezes Agencji wskazuje, iż w przypadku wprowadzenia przez Wnioskodawcę na obszar celny kraju nabytego, magazynowanego w procedurze składowania celnego, oleju napędowego o kodzie CN 2710 19 43 poprzez objęcie go procedurą dopuszczenia do obrotu, z chwilą powstania długu celnego powstanie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej w związku z przywozem paliw na terytorium RP. W przypadku zaś zakończenia procedury składowania celnego i wyprowadzenia paliwa poza obszar celny Unii obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej nie powstanie. W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy w zakresie pytania pierwszego należy uznać za prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Decyzja niniejsza została wydana w zakresie interpretacji

przepisów dotyczących opłaty zapasowej. W zakresie interpretacji przepisów dotyczących tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wyda odrębną decyzję.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Energii, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

.....

Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – aa.